

τίνα ἀρετὴν δὲν κέκτηνται; καὶ ἐν τούτοις μακρὰν τοῦ νὰ ἐπαρθῶσι ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐξοχότητι, θρηνοῦσιν ἀπαύστως ἐπὶ τῇ ἀναξιοτήτι των καὶ θεωροῦσιν ἐαυτοὺς, ὡς μηδαμινούς ὑπηρέτας, μὴ ἀναμένοντας ἄλλην ἀμοιβήν, ἢ τὴν δωρεὰν διδομένην ἐκπλαγχνίαν τοῦ ὑπεραγάθου ὄντος, ὅστις τοῖς τὴν ὑποσχέθη. Ἀποσπώμενοι τῶν γήινων ἀγαθῶν δὲν ἀγαπῶσι, δὲν ποθοῦσιν ἢ τὰς θλίψεις καὶ τοὺς σταυρούς. Ἐν τοῖς δακρύοις εὐρίσκουσι τὴν χαρὰν, ἐν τῇ ταπεινώσει τὴν δόξαν, ἐν ταῖς δοκιμασίαις κλίνην ἀναπαύσεως. Ἐὰν βράσιοντες αὐτῶν τὴν δεξιὰν σιαγόνα, θέλουσι στρέφει ἡμῖν καὶ τὴν ἀριστεράν· ἐὰν ἀφαιρέσῃτε ἀπ' αὐτῶν τὸ ἔνδυμα, θέλουσι σὰς ἀφήσει καὶ τὸν ὑπενδύτην. Καταδιωκόμενοι, φυλακίζόμενοι, βασανιζόμενοι ἐν βασανιστηρίοις, οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ νὰ προσεύχωνται τῷ συγχωροῦντι αὐτοὺς Θεῷ· οἱ γλυκεῖς αὐτῶν λόγοι εἰσιν ἅειποτε λόγοι εὐλογίας.

Ἀλλὰ σταματῶ· Περὶ ἀνθρώπων ἄρα γε ὠμίλουν ἕως τώρα; Οὐχί· περὶ μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἐγερθῇ ἡδὴ ὁ μὴ θεωρῶν τὴν θρησκείαν, ἢ ὡς ἀνθρωπίνην, ἐπινόειν καὶ ἃς μοὶ εἶπη· Ἡδύνατο καὶ αὐτός νὰ πλάσῃ τοιαύτην θρησκείαν; νὰ μεταβάλλῃ τὴν φύσει ἰδιοτελεῖ ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ νὰ ἐπινοήσῃ τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην;

ΤΟ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μήτηρ τις εἶχε τέκνον, ὅπερ ἐλάτρευεν. Ποτὲ δὲν ἀπέκαμνε νὰ τὸ θωπεύῃ καὶ νὰ τὸ ἀποκοιμίζῃ ἐπὶ τῶν γονάτων της. Ἐθλίβετο ἐπὶ τοῖς δακρύοις του, καὶ ἠγάλλετο ἐπὶ τοῖς μειδιάμασι του· ἐνόμιζε δὲ ὅτι οὐδὲν ἔλειπεν εἰς συμπλήρωσιν τῆς εὐτυχίας της, ὅταν τὸ τέκνον της ἔμαθεν, ἐκτεῖνον πρὸς αὐτὴν τὰς χεῖρας του, νὰ κράζῃ τὸ τόσῳ ἐκφραστικῶν· Μαμμᾶ.

Ἐν τούτοις ἐνίστε ὡς σκιὰ ἡ μέριμνα διήρχετο τοῦ μετώπου της. Τὸ μέλλον καὶ ἐν αὐταῖς ἔτι ταῖς προσδοκίαις καὶ ταῖς ἐπαγγελίαις του τὴν ἀνησύχει· καὶ ἐζητεῖ παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν πνευμάτων νὰ ἄρῃ χάριν αὐτῆς τὸν πέπλον, ὅστις ἐκάλυπτε τὸ μέλλον τοῦ υἱοῦ της. Ὁ βασιλεὺς τῶν πνευμάτων ἀντέτεινεν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἢ ἐπακούσει τῆς ἀπερισκέπτου αἰτήσεώς της· ἀλλὰ, τέλος, ἐνεπιστεύθη εἰς τινὰ τῶν ἀερίων ταχυδρόμων τὸ κάτοπτρον, ἐν ᾧ τὰ οὐράνια πνεύματα διεγίνωσκον τὸ μέλλον τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ὁ κοιμιστὴς τοῦ ἐκλάμπρου ἐκείνου δώρου κατέβη εἰς τὴν γῆν, τὸ μὲν τέκνον ἐκοιμάτο οἴκοι, ἡ δὲ μήτηρ παρεδίδοτο παρὰ τὸ χεῖλος ἀβύσσου εἰς τοὺς ἀπελπιστικούς βεμβασμούς της. Ἐνόμισεν ἐκυτὴν ἀπαλαγείσαν πάσης θλίψεως ὅταν ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ μαγικὸν ἐκεῖνο κάτοπτρον. Οὐχ ἤττον ἡ καρδία αὐτῆς, μὴ τολμώσης νὰ θεωρήσῃ εὐθὺς ὅ,τι ἐζητεῖ ἐν αὐτῷ, ἤρξατο καμπτομένη· ἔκλεισε πρὸς στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς ὡς διὰ νὰ σκεφθῇ. Τῇ ἐφάνη τότε, ὅτι ὁ υἱὸς της ἐκοιμάτο ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου· μειδίωμα ἐπλανᾶτο

ἐπὶ τῶν χειλέων του καὶ ἀκτὶς ἡλίου, οἶονεῖ εἰρυνευομένη τὰς οὐλὰς τῆς χρυσῆς κόμης τοῦ τρίχας, εἰσέδου ἐν αὐταῖς.

Τὸ ἐθεώρει φιλοστόργως· αἶφνης· Ὅχι, ἀνέκραξεν, ὅχι, δὲν θέλω νὰ μάθω τίποτε. Ἐὰν πρόκειται νὰ ὑποφέρῃ, δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ ζωὴ μου, θέλει μοὶ καταστῇ ἐπαχθὴς· ἐν ᾧ ἴσως καὶ ἡ τελειότερα εὐτυχία δὲν ἤθελε μὲ εὐχαριστήσῃ, καὶ τότε θὰ ἤθελον νὰ ἡγνῶουν, ἂν θὰ αὐξήνθῃ ἡμέραν τινα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ λικνίσω πλέον ἐπὶ τῶν γονάτων μου; καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ κατακαλύψω μὲ ἀσπασμούς ὡς σήμερον; Δὲν ἐπιθυμῶ πλέον τὴν ὀλεθρίαν ταύτην γνώσιν, προσέθηκε θραύουσα τὸ θαυμάσιον κάτοπτρον ἐν τῇ ἀβύσσῳ.

Ἐκτοτε τὰ πνεύματα δὲν ἔχουσι πλέον τὸ μυστήριον τοῦ γινώσκειν τὸ μέλλον· ἡ δύναμις των κατεστράφη καὶ δὲν φέρουσι πλέον ἡμῖν προρρήσεις, ἢ ὅπως κατεῖρωνευθῶσι τῆς εὐπιστίας ἡμῶν.

ΑΔΕΛΑΪΣ Σ...

Η ΚΟΡΗ

ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΗΑΙΔΩΝ

(ἐκ τῶν τοῦ Ἀρδερισὸρ) *

I

Ἐν τινι φιλανθρωπικῇ σχολῇ τῶν ἀπόρων παίδων εὐρίσκετο καὶ μικρὰ τις Ἰουδαία εὐτακτος, εὐφυῆς, καὶ μᾶλλον προεχωρημένη τῶν συμμαθητριῶν της εἰς ὅλα τὰ μαθήματα ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ, καθότι κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς της δὲν ἐδιδάσκετο εἰς αὐτό.

Καὶ ἐπετρέπετο μὲν εἰς τὴν κόρην νὰ ᾗ παρούσα κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ βιβλίον τῆς γεωγραφίας ἢ τῆς ἀριθμητικῆς νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματα τῆς ἐπιούσης. Τοῦτο ἡ εὐφυῆς κόρη τὸ ἐπραττεν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος· καὶ μετὰ ταῦτα ἠκροάζετο σιωπῶσα τοῦ χριστιανοῦ διδασκάλου, ὅστις ταχέως ἀνεκάλυψε καὶ ἐπέισθη ὅτι ἡ Ἑβραία κόρη ἠκροάζετο ἐπιμελέστερον τῶν λοιπῶν.

Ὅτε ὁ πατὴρ της, πτωχὸς, ἀλλὰ τίμιος ἀνὴρ, ἔφερε κατὰ πρῶτον τὸ κοράσιον εἰς τὸ σχολεῖον, συνεφώνησε μετὰ τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως ἐξαίρεθῇ τοῦ μαθήματος τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἐὰν ἀπῆρχετο τοῦ δωματίου κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ὥραν, ὑπῆρχεν ὑποψία ὅτι ἤθελεν ἴσως ταραξῇ τὴν τάξιν καὶ ὅπερ θὰ δυσαρέστη τὸν διδάσκαλον, ἀπεφασίσθη νὰ μένῃ ἐν τῷ δωματίῳ ἀσχολουμένη εἰς τὴν μελέτην ἄλλων μαθημάτων.

Τοῦτο ὅπερ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ἀδύνατον.

Ὁ διδάσκαλος παρεκάλεσε τὸν πατέρα τῆς Σάρας (οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ κόρη) ἢ νὰ ἀποσύρῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἢ νὰ συγκατατεθῇ ὅπως ἀκροᾶται ἡ θυγάτηρ του καὶ τοῦ μαθήματος περὶ Χριστιανικῶν

* Τοῦτου βιογραφίαν θέλομεν παρέξει τοῖς ἀναγνώσταις εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον.